PN
6287
C9L56

537

E P I G R A M Y

LITERÁRNÍ EPIGRAMY

PRAHA

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY
OCT 2 1973

PN
6287
C9L56

POZNÁMKA.

Literární epigramy vydávám z pozůstalosti mladého, loni zesnulého autora, jenž — lékař povoláním — mimo odbornou vědeckou činnost živě sledoval a glossoval si současný život literární; sám také vydal sbírku veršů. Přátelé jeho ponechali tomuto knižnímu vydání týž anonymní ráz, jaký má i rukopis, na obálce označený klínovou šifrou. Živí jsou mstiví!

MUDr. J. Tichý.

SKORO MOTTO

De mortuis nil nisi bene –
česky: umřel, tedy smekni:
dokud však má duší na jazyku –
jazykem ho ještě sekni.

NAŠE DVĚ „AKADEMIE"

Jedna je aristokratická,
sídlo její Museum;
druhá, čistě demokratická,
utáhla se ke Flekům;

ona má třídy čtyry,
bez „strejčků" dojdeš tam ztěžka;
tato má „svoje míry",
po kterých hlava je těžká:

čím však se přec sobě podobají? —
Obě nic kloudného nedělají.

VÁCSLAV VLČEK

Roň, oko, slzy tuhým nad vlastencem,
koleno k úctě, noho, zbožně ohni:
zde autor spí, jenž s Vavřínovým věncem
den uzří Soudu, čist jak Zlato v ohni.

Syn svého lidu byl, zněl jako Puklice,
a – trochu špatně, nu – i Šachy hrával rád,
a když mu Lipan stín proud slz hnal přes líce,
tiše se uzavřel v holopoušť Samohrad.

Konečně poslední vypustil z těla vzdech,
v stan Boží putoval, jak vzorný Pravočech
Duch jeho české nivy dosud oblétá,
zjevení jeho mívá revue Osvěta.

NAD HROBEM Č. 108 ODD. VI. HŘB. NA OLŠANECH

Stůj noho, záhadný nebožtík v jámě
tu leží:
dřív kam šláp', tráva tam schla, teď nad
ním trávník je svěží.

ANGLOMAN

V anglické čepici,
v anglickém plédu
dal český Váňa
adieu světu:
zmizel tedy navždycky
čistě anglicky.

ČTENÁŘ
R. J. KRONBAUERA

Nekalá Řina
byla jen dřina;
Z posledních stanic
je však už nanic.

MOUDROST OTCOVSKÁ

Synu, uč se od Řezníčka ctného
Vládě, Bohu, vlasti mile psáti:
můžeš tak už za života svého
inventářem v Museu se státi.

NA OKRAJ PÍSNÍ HANKOVÝCH

I. Na prvý verš jeho „Sedlské svatby"

Trouby zvuk je slyšet – co to bude?"
– Příteli, to jistě Hanka hude.

II. Na začátek pejmy „Myslibor a Mani“

Poslechněte, co se stalo
hned za Žižkových let . . .“ –
Václav Hanka byl‘ jest při tom,
vždyť už Libušin soud pleť.

III. „Na sebe"

Porodila mne moje matička,
porodila v krásné Vesny den . . ."
Ale tys jej zkazil, Váceslave Hanko,
— měls' tam zůstat jen!

NA BÁSNĚ F. X. SVOBODY: „Na koho jsem si vzpomněl cestou do hor“

Má někdo věru talent k pohledání:
Do hor si jede z Prahy na výlet,
a dosud ani pat jich nezahléď
— už napsal cestou špalek vzpomínání!

NAD JINOU KNIHOU F. X. SVOBODY

Srdce její vzkvétalo vždy dvěma květy . . .“
On dává knihám z vět jen tituly,
co moderní by pěvci ukuli
už celou knihu z jedné jeho věty!

PANU BOHDANU K.

Na viole d'amour cestou na Parnas,
po cestě s Parnasu k Flekům zas
na černého máz.
Pivní bas –
Bůh vás
spas!

ŽENKÝL

Ujišťuje Hilbert každodenně:
Nikdo nerozumí v Čechách jak já ženě! —
Věřím tomu, křičet třeba není:
ješitností nakazí jen ženy!

JAK SE RODÍ KNIHY
nejzelenějšího českého redaktora

Tři poslední – nu, nedivte se,
byl v břiše velryby! — popíjel Jonáš.
Špičku měl, tužku měl, měl i papír:
Literaturo, tumáš!

POZEMSKÝ ŽIVOT DUŠIČKY BÁSNÍKA PETRA DEJMKA

V kavárně seděla,
z okénka hleděla,
skrz cigár dým
lapala rým.

J. R. HRADECKÉMU
A TAKÉ JINAM

Vycházejíc třicátá má kniha,
v mladém věku, myslel jsem . . .“
— myslel jsem, že chlap jsi už dost stará,
by ses nepral s anakolutem!

ENFANT TERRIBLE

Z kůže bys už, Ježíš Marjá! vyskočil,
co vše tropí Quido Maria Vyskočil:
nestyda ten –
vychází už každý den!

KÝCHAVÁ MUSA

Básník s rým$^{ou}_{em}$ – „hepší! hapša!“ –
slove bratr F. S. Frabša.

SLOKA SERAFÍNSKÁ

(Od kterého Serafína?)

Vše v světě umírá,
jenom má touha ne,
ta pro vše, co zvem sukničkou,
má růže plamenné!"

NAD MUSOU FOLTÝNOVOU

Mravů neznáš, pěvče Foltýne!
V písničkách to máš jak mezi hosty:
Bez rukavíček buď, proč by ne,
hlup si buď — jenom ne sprostý!

KARLU HORKÉMU,
zuřivci z „Veršů intimních"

Do zbytečného chodce
kdo vrazí ostří bodce,
ten nikdy nechybil." —

Těch krutých veršů otce,
an ulicí jde krotce,
bych přece nezabil.

PANU K. ŽITNÉMU,
autoru „Jarní hekatomby"

Básníku, adepte, zanechte honby
za Musou oblačnou, slezte radš dolů!
Proč pak až na Parnas pro hekatomby
– najdete na zemi přece dost volů!

ČISTÉ ŘEMESLO

Velkolepé boty
— juchta z Ruska, práce čistá! —
dělá v Rudém Právu
Ivan Olbracht, komunista.

JEHO PROTĚJŠEK:

Lidské srdce, křehké květiny,
právo na štěstí pro lehké ženštiny,
polibky první, víno silné vele:
prodává pouze Malířová Hele . .

Třesky plesky, fraky claquy,
zlaté ryby a v nich chyby
— trpíš při tom jako Job:
Madame, Musy, bez urážky,
berete na lehké vážky:
knížky nejsou modes robes!

INSERT

Dojemné básně
levně a krásně!
Jedině firma:
Geisslová Irma.

ČÍM KDO BUDE V NEBI:

Borecký mystickou růží,
Zvěřina zaječí kůží,
Kaminský věčným kavárníkem,
Lešehrad v ‚amtě' úředníkem,
Svoboda všech řek admirálem,
Machar — nu, pořád generálem,
Herben pytlákem,
Jamot sanitéts zupákem.

ETYMOLOGICKÝ

(Synek:)

Z čeho, papa, vzalo vznik
divné slovo n a k l a d a t e l? —

(Otec:)

N a k l á d á na mezky-autory
bečky potu za pakatel.
(Otec sám byl — mezek-spisovatel.)

JINÝ ETYMOLOGICKÝ

Proč si pan Břečka
nadává též literát? —
Ta plvní bečka
odvozuje: litr rád.

Ústa jí ucpali,
vítězně supali;
o čest jí začli hrát –
Austria fuerat!

SLOVENSKÉ ATHÉNY

Nežli sovy do Athén,
do Holomúc sejry,
zbytečnější vozit je
do Martina vejry.

K M O T R R O Z U M E C

O stručnosti — pámbů s náma! —
v třech svazcích se rozpsal — G a m m a!

ADRESÁT SE JISTĚ NAJDE

Náš jeden kritik je pán veselý.
Jak zajíc vždycky skočí do zelí
po první ráně; když se chrabře schoval,
co jiní psali, on jen opisoval.

BEZ ADRESY

Kočka – ta smí mňoukat, štěkat –
to smí pejsek,
ne však kritisovat ledajaký hejsek.

„ČESKÁ VĚDA"

Česká Věda" — ještě pořád
k rýmu — šprýmu svádí,
když v ní páni recensenti
pod nos sobě kadí.

VAVŘINEC LEBEDA UVAŽUJE:

Ten František Sekaňína
je nejhumáňejší kryťík český:
nejen ta moje lebeďína,
— u ňeho fšecko je hezký.

LÍHEŇ GENIŮ

Genie nám lihne K. B. Mádla
učená hlava, na hlavu padlá.

PEKAŘ SV. JANA

(Vedlejší zaměstnání: historik Bílé Hory)

Co kopyta u ševce ve verštatě,
to Pekařovy svatojanské statě.

MÁJOVÁ VZPOMÍNKA ZA MÁCHOU

Čechové jsou národ dobrý! . . ."
Ano, ano, pořád, Karle Hynku!
Pomalu však mnozí Češi sami
dostávají z dobroty té – psinku!

MACHAR SENIOR:

Nežli Otec Helios
— nechť si kdo chce co chce říká,
osel byl jsem, teď jsem kos —
stokrát lepší Republika!

NA SKRYTOU ADRESU

Když už šovén, tedy šovén
taky jménem, nejen ústy:
nečeské je: Viktor Dyk,
české je: Vítězslav Tlustý.

„PADAVKY"
JOSEFA HOLÉHO

Není jeho Musa právě
vyběravá:
jako svině padavčatům
přízeň dává.

P. DOSTÁLU-LUTINOVOVI,
tvůrci válečné rakouské
hymny L. P. 1915

A jaké to koňstvo . . .“ Hanka tobě složil
za národní hymnu, Moravičko milá!
Duch jeho po letech v Lutinovu ožil –
rakušáckou z něho jsi, oj! porodila!
Moravo, Moravo, Moravičko moje:
stále ještě koňstvo rodí půda tvoje!

J. Š. BAAR

Na klobúcké faře Cestou křížovou
kráčí J. Š. Baar s Farskou paničkou
svou:
je to tak – ale ten případ sotva se už
někdy stal,
aby se byl velebníček z kříže svého
zpovídal.

PÁMBŮ DEMLŮ

„Bůh ničeho nepotřebuje. Anebo jen docela málo. Vidím to na sobě."

Šlépěje 1918, 9.

Bez peněz je věčně – exfarář!,
jako Pámbů nezná kalendář,
chodí bos jak Hospodin;
vidět však, že i Bůh, když spisuje,
zcela málo k tomu potřebuje:
papír, brk, alizarin.

MODLOSLUŽEBNÍK
(Výjev v saloně „Olympanů")

Z čista jasna jal je křečí,
zsinal, hystericky ječí:
uprostřed kadidla haldy
zjevil se zadek Františka Šaldy.

A L A P

Nikdo, nikdo neví,
všem je to otázka,
do Moderní Revue
proč dělá Procházka.

Tajemství, čtenáři,
ale měj je zticha:
tam se vaří, sváří
impotentní pýcha.

JIŘÍ KARÁSEK,
OLIM ZE LVOVIC
(George Karásek de Lwowicz)

Za absurdné lásky svoje
dostal (loco Smíchov) trest:
dřív on celý, potom jeho
ctný erb v knížkách zčernal jest.

IDEM

Nevěř, že vše velebné je,
velebném co píše v „Týně“:
primum: je nevelebníček,
secundum: a přesto .....

K. H. HILAR, ČESKÝ DANDY

Hilar, to je veselý,
kdybyste ho viděli!
Tečky, čárky na žaketu,
tečky, čárky na kravatě,
v dírce tulipán:
vyobcoval operetu,
teď ji nosí na kabátě,
jak od much je tečkován!
Kdyby tolik nedřel Musu,
řek' bys, že je od cirkusu!

„S T. K. N E U M A N N,
O L Š A N Y, V I L A 4 5"
Stará adresa na „Novém
kultu" 1898

Kazimír že straší bolševictvím
v manifestech, „Červnu", „Horkých
vanech"?
Inu, zvyk: Jak nemá, chudák, strašit,
za živa když spával – na Olšanech!

ČESKÝ HUMOR
I.

Kvasnicové těsto
mísí fma Fa Presto –
chceš-li dostat pro bolení
— sněz to!

ČESKÝ HUMOR
II.

Štechův „pepř" –
necítí ve vlastních jaternicích
mrtvý vepř.

FRANTIŠEK PROCHÁZKA

Společenské etikety
odložil na stranu:
chodí si v literatuře,
nezdara, v županu.

PORTRÉT

Ladislav Narcis Zvěřina,
latinsky: Caro Ferina,
víc
nic.

POSLEDNÍ LISTY Z HISTORIE ČESKÉ LITERATURY

I.

A. Dvořák (Husité), O. Fischer (Přemyslovci), F. Langer (Sv. Václav), R. Weiner & Co.

Divně věru, lidi,
osud její běží:
u kolébky kněží,
u rakve snad židi

(Variant:)

Křísili ji kněží,
zabijejí židi.

MUDR FR. LANGER, ŽID NÁBOŽNÝ
II.

Na křesťany přišla bída:
„Svatý Václav" pošel z žida!
Po svatosti už je veta.
Přijde asi konec světa.

CRIMEN LAESAE HISTORIAE
III.

Dvořákovi Arnoštu ve hněvu slepém,
Husité, svým nenamlaťte cepem!

Fischerovi Otakaru, bobků lovci,
odpusťtež ten smrtelný hřích, Přemyslovci!

Langrovi Františku – z Judey též sémě –
milostiv buď v nebi dědic české země!

Všichni svatí proste za ně (jsou ještě i jiní):
žid a česká historie! — nevědí, co činí!

MODLITBA
(S reminiscencí na Havlíčka)

Bože Věčný, Hospodine,
milost svou nám sešli s hůry:
od molů a českých židů
chraň naší literatury!

OBSAH

Skoro motto 7. – Naše dvě „Akademie" 8. – Václav Vlček 9. – Nad hrobem na Olšanech 10. – Angloman 11. – Čtenář R. J. Kronbauera 12. – Moudrost otcovská 13. – Na okraj písní Hankových I.-III. 14-16. – Na básně F. X. Svobody 17. – Nad jinou knihou F. X. Svobody 18. – Panu Bohdanu K. 19. – Ženkýl 20. – Jak se rodí knihy 21. – Pozemský život Petra Dejmka 22. – J. R. Hradeckému 23. – Enfant terrible 24. – Kýchavá Musa 25. – Sloka Serafínská 26 – Nad Musou Foltýnovou 27. – Karlu Horkému 28. – Panu K. Žitnému 29. – Čisté řemeslo 30. – Jeho protějšek 31. – Yvonna 32. – Insert 33. – Čím kdo bude v nebi 34. – Etymologický 35. – Jiný etymologický 36. – Česká literatura za války 37. – Slovenské Athény 38. – Kmotr Rozumec 39. – Adresát se jistě najde 40. – Bez adresy 41. – „Česká Věda" 42. – Vavřinec Lebeda uvažuje 43. – Líheň geniů 44. – Pekař sv. Jana 45. – Májová vzpo-

mínka za Máchou 46. — Machar senior 47. — Na skrytou adresu 48. — „Padavky" Josefa Holého 49. — P. Dostálu-Lutinovovi 50. — J Š. Baar 51. — Pámbů Demlů 52. — Modlosložebník 53. — Alap 54. — Jiří Karásek, olim ze Lvovic 55. — Idem 56. — K. H. Hilar, český dandy 57. — „St. K. Neumann, Olšany, vila 45" 58. — Český humor I.-II. 59-60. — František Procházka 61. — Portrét 62. — Poslední listy z historie české literatury I. 63. — MUDr Fr. Langer, žid nábožný II. 64. — Crimen laesae historiae III. 65. — Modlitba 66.

TATO KNIHA VYŠLA
o tisíci výtisků v červnu roku 1921 nákladem
Boleslava Havlíčka
v Praze II., na Karlově náměstí číslo 6,
a vytištěna byla
petitem písma
Bernhardtova
v knihtiskárně
Al. Lapáčka
v Praze V.,
Žatecká
ulice č.
53.

★

BINDING SECT. AUG 1 1980

DCT. AUG 1

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POC

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRA

PN
6287
C9L56

Literarni epigramy